

i landet uden et brev fra udlændingemyndighederne om, at de er fritaget for et opholdsbevis.

Til § 16

Bestemmelserne i stk. 1 - 2 er i overensstemmelse med folkeregistreringsbekendtgørelsens § 8, stk. 1 og 2, idet der dog er foretaget en udvidelse af den personkreds, som først har pligt til at anmelde flytning til landet, hvis opholdet skal være over 6 måneder, fra personer, der tilflytter fra et andet nordisk land, til også at gælde personer, som tilflytter fra et EU- eller EØS-land. Hermed sikres mod en forskelsbehandling mellem nordiske EU- eller EØS-statsborgere og andre EU- eller EØS-statsborgere.

Det er umiddelbart klart, at ikke ethvert ophold i Danmark skal registreres som en tilflytning. 3 måneders grænsen, som har været anvendt gennem en årrække, giver en rimelig afgrænsning mellem ophold, som alene kan betragtes som turist- eller ferieophold, og ophold, hvor vedkommende kan siges at have bopis i landet.

3 måneder er således den periode som mange udlændinge ifølge udlændingelovgivningen må opholde sig i Danmark uden særlig tilladelse, men kravet til opholdets længde for at kunne blive registreret som tilflyttet landet gælder også for nordiske statsborgere, herunder danskere.

Den hidtil gældende særregel for personer, som flytter her til landet efter at have boet i et andet nordisk land eller Færøerne, skyldes en harmonisering af reglerne med de øvrige nordiske landes, hvor flytning ikke anses for at finde sted, når opholdet det nye sted varer under 6 måneder. Særreglen vil efter den foreslåede bestemmelse gælde alle, som har boet i et nordisk land eller EU-/EØS-land, og vil således ikke længere være begrænset til statsborgere fra de nordiske lande og Færøerne. Tilflytter sådanne statsborgere fra et land uden for Færøerne, Norden, og EU-/EØS-området, falder de ikke ind under særreglen.

Flytteanmeldelsespligten ved tilflytning til landet indtræder nu på det tidspunkt, den pågældende opfylder betingelserne for at blive registreret som tilflyttet. Pligten er hidtil indtrådt ved flytningen. For ikke-nordiske statsborgere, som indrejser uden en opholdstilladelse, indtræder flytteanmeldelsespligten fra meddelelse af opholdstilladelse eller -bevis, og således hverken fra den faktiske tilflytning eller det tidspunkt, hvor opholdet har været 3 måneder. Flytteanmeldelsespligten indtræder dog kun fra dette tidspunkt, hvis det på tidspunktet for meddelelse af opholdstilladelsen ligger klart, at opholdet skal være i over 3 måneder, jf. § 16, stk. 1, sammenholdt med stk. 4, sidste pkt.

Den hidtidige pligt til at anmelde flytning for husstanden ændres til en ret. Envidere fritages en flyttende nu også formelt for selv at anmelde en flytning, som er anmeldt af en anden.

Bestemmelsen i stk. 3 svarer til folkeregistreringsbekendtgørelsens § 8, stk. 4. Specielt i grænseegne er det ikke ualmindeligt, at personer jævnligt krydser grænsen. Det er derfor nødvendigt at fastslå, hvornår den pågældende må siges at have ophold i Danmark.

Ved spørgsmålet om tilflytning her til landet er det uden betydning, hvorledes en evt. tilbageværende bolig i udlandet er, og om den tilflyttende har sin familie med eller efterlader denne i udlandet. Der ses således alene på opholdets varighed. Herved adskiller forholdene sig fra personer med flere indenlandske boliger, jf. herom foran til § 7.

En angivelse fra den tilflyttende om, hvorledes hans bolig og familieforhold i udlandet er, vil i de fleste tilfælde ikke kunne efterprøves modsat et udsagn om længden af en persons ophold her i landet. Det anvendte kriterium - opholdets længde - har tidligere givet anledning til en del klager, bl. a. fra svenskere, som har ønsket fortsat at være registreret i Sverige, selv om de på grund af arbejde i Københavnsområdet har haft deres hovedophold i Danmark. Efter at de skattemæssige grænsegængerregler, der i disse tilfælde var en af grundene til modstanden mod at blive folkeregistreret i Danmark, er ændret, forventes et fald i disse klager.

Den foreslåede bestemmelse i stk. 4 om muligheden for at kræve dokumentation for opholdets varighed i dag skal sammenholdes med folkeregistreringsbekendtgørelsens § 8, stk. 3. Kravet om, at der skal være særlig grund til at betvivle varigheden, fremgår idag af kapitel 3, afsnit 4, i folkeregistreringsvejledningen.

Dokumentation for opholdets varighed kan bestå i fremvisning af dokumenter, hvorefter den pågældende har truffet dispositioner, som intet fornuftigt menneske ville foretage, hvis opholdet var kortere, f.eks. bindende indbetaling af leje for et længere tidsrum, køb af hus, som kun egner sig som helårsbolig, optagelse på en længerevarende uddannelse eller lignende.

At personer, som indrejser første gang med en opholdstilladelse udstedt med henblik på varigt ophold, altid skal anses for at have opfyldt den tidsmæssige betingelse for registrering, svarer til den formodning herom, som er kommet til udtryk i den gældende folkeregistreringsbekendtgørelsens § 11, stk. 2.

Bestemmelsen i stk. 5 svarer til folkeregistreringsbekendtgørelsens § 8, stk. 3, sidste punktum. Hvis ikke denne betingelse er opfyldt, ville det i øvrigt også